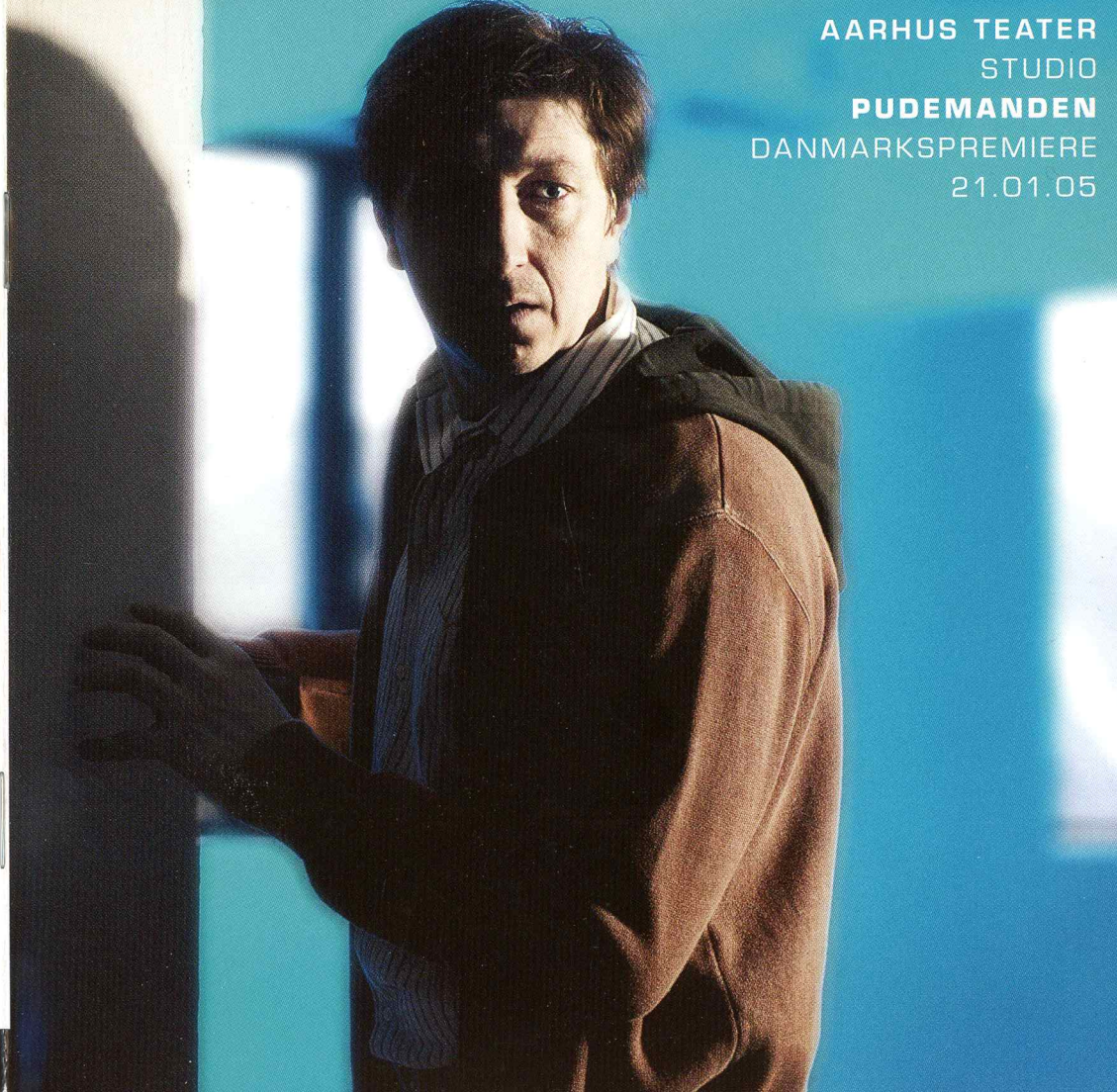

A man with dark hair, wearing a brown jacket over a striped shirt, is looking back over his right shoulder. He is standing in front of a bright blue background with some architectural elements visible. The lighting is dramatic, with strong shadows on his face and the wall to his left.

AARHUS TEATER

STUDIO

PUDEMANDEN

DANMARKSPREMIERE

21.01.05

Mord på mennesker og dyr.

"Jeg nægter at tro, at folk bliver mere voldelige af at se en voldsfilm.

Man bliver jo heller ikke kærligere af at se en kærlighedsfilm"

*Anders Thomas Jensen om vold som underholdning i anledning af premieren på Blinkende Lygter
- Politiken 21.10. 2000*

<04

PUDEMANDEN

>05

Der var engang en ung dramatiker ved navn Martin McDonagh, som havde den mest livlige fantasi og makabre hjerne i hele sin generation. Heldigvis udnyttede han disse evner til noget positivt og skrev tankevækkende, underholdende og rystende skuespil, som publikum kunne glæde sig over - og *Pudemanden* er ingen undtagelse.

I stykkets åbningsscene sidder en ung mand i et forhørslokale med bind for øjnene. En kriminal-overbetjent kommer ind og beder ham tage det af - simpelthen fordi det ser dumt ud! Den umiddelbare frygt forsvinder og en klang af sort humor slås an - historiens grundtone. Humor og rædsel afløser hinanden - Martin McDonagh har sans for både grusomhed og komedie - og i denne historie blander han Shakespeare, Soap-opera, skrækteatret Grand Guignol, Bibelen, Melodrama, Brødrene Grimm og Kafka.

Det handler om to brødre, Katurian og Michal. Det handler om grusomheden mellem børn og voksne. Det handler om kunstens magt. Det handler om det, Katurian har skrevet og det, Michal har gjort.

Men kan man anklage forfatteren for noget? Er det forfatterens ansvar, hvordan læseren reagerer på hans historier? Er kunsten/kunstneren ansvarlig og hvor langt? Hvad er sandt?

Hvordan ved vi, at noget er sandt, bare fordi der er nogen, der har fortalt os det?

Vi bevæger os i spændingsfeltet mellem afsender og modtager. En forfatters eneste pligt er at fortælle historier - siger Katurian. Det gør forestillingen - fortæller historier - både Katurians og forfatterens - nu er resten dit eget ansvar! Eller...??

30 dages fængsel for hestemishandling

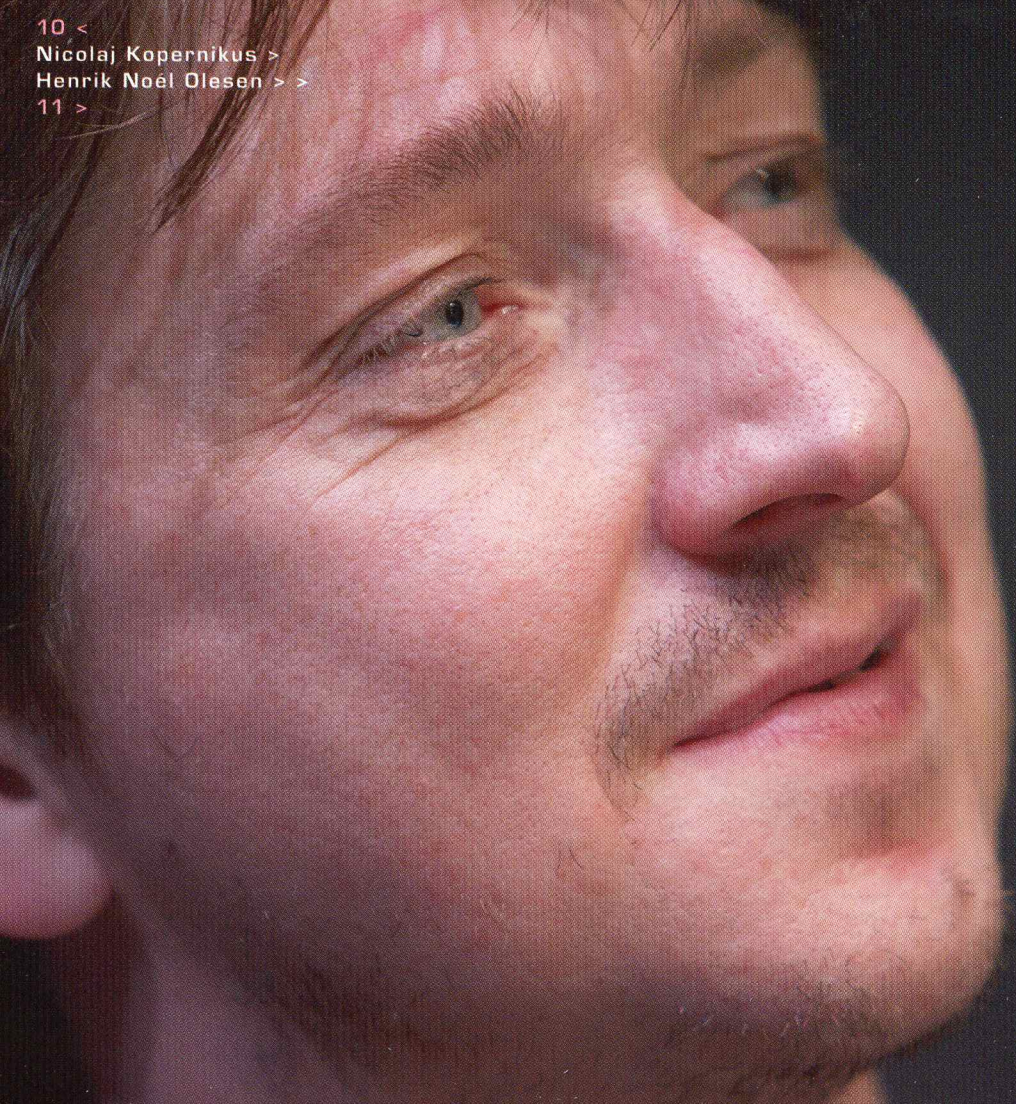
En mand er idømt 30 dages fængsel for grov mishandling af en hest (...). For tre år siden skød manden koldt og kynisk hesten gennem næsen med et haglgevær.

Han forklarede i retten, at han var blevet inspireret af filmen "Blinkende lygter" (hvor nogle af personerne skyder køer på en mark), og at han trængte til spænding.

Landbrugsavisen 5-8-2004

Prøv lige at høre, jeg forstår ikke, hvad jeg er her for. Jeg ved ikke, hvad det er, De vil have mig til at sige. Jeg har ikke noget imod nogen. Hverken jøder eller Dem eller nogen andre. Jeg skriver bare historier. Det er alt, hvad jeg gør. Det er mit liv. Jeg bliver hjemme, og jeg skriver historier. Længere er den ikke.

Katurian

PUDEMANDEN
The Pillowman
Af **Martin McDonagh**

Oversættelse
Jesper Kjær

Iscenesættelse
Piv Bernth

Scenografi
Manfred Blaimauer

Lysdesign
Peder Jacobsen

Lyddesign
Andreas A. Carlsen

Katurian
Nicolaj Kopernikus

Ariel
Klaus Tange

Tupolski
Kim Veisgaard

Michal
Henrik Noél Olesen

Far
Uffe Kristensen

Mor
Dorthe Hansen Carlsen

Pigen
Kaja Kamuk

Drengen
Kaspartin Lønnberg

Musik
Beethoven strygekvarteter fra
Opus 130 og 132
Rachmaninov

Teaterchef
Madeleine Røn Juul

Danmarkspremiere
Aarhus Teater Studio
21. januar 2005

Forestillingens varighed
ca. 2 timer og 35 min.
inkl. pause

Originaltitel The Pillowman

The Pillowman blev uropført på
the National Theatre, Cottesloe,
London 13. november 2003.
Instruktør: John Crowley

Teaterforlag
Nordiska Strakosch
Teaterförlaget ApS.,
København

Programredaktion
Trine Holm Thomsen
Agnete Krogh

Foto fra afsluttende prøver
Jan Jul

Plakat & program layout
Jørn Moesgård as

Tryk
EJ Graphic A/S

Aarhus Teater
er støttet af
Århus Amt

www.aarhusteater.dk udvikles
i samarbejde med webbureauet
Novisell ApS og softwareudvikleren
Dynamic Systems A/S

NOVI3LL **dynamicWEB®**

Vi støtter
Aarhus Teater

Hovedsponsorer

Skandinavisk
Tobakskompagni

Eventsponsorer

Nykredit

paustian

Websponsorer

Aarhus Teaters erhvervsklub,
Teaterloggen

A/S Panda VVS

Aarhus United A/S
www.aarhusunited.com

EDC Mæglerne, Jan Larsen
www.edc.dk

EJ Graphic A/S

Elna og Erik Mariagers Fond

Entrée Vin-Tøj og Gaver

Hensberg Construction aps

Jensens Bureau
www.jensens.dk

Jørn Moesgård as
www.moesgaard-as.dk

Jyske Bank
www.jyskebank.dk

KPMG
www.kpmg.dk

Malermester Erik Dalsgaard A/S

Mangaard Rejsecenter A/S
www.mangaard-travel.dk

MN Music
www.mnmusic.dk

Nordea
www.nordea.dk

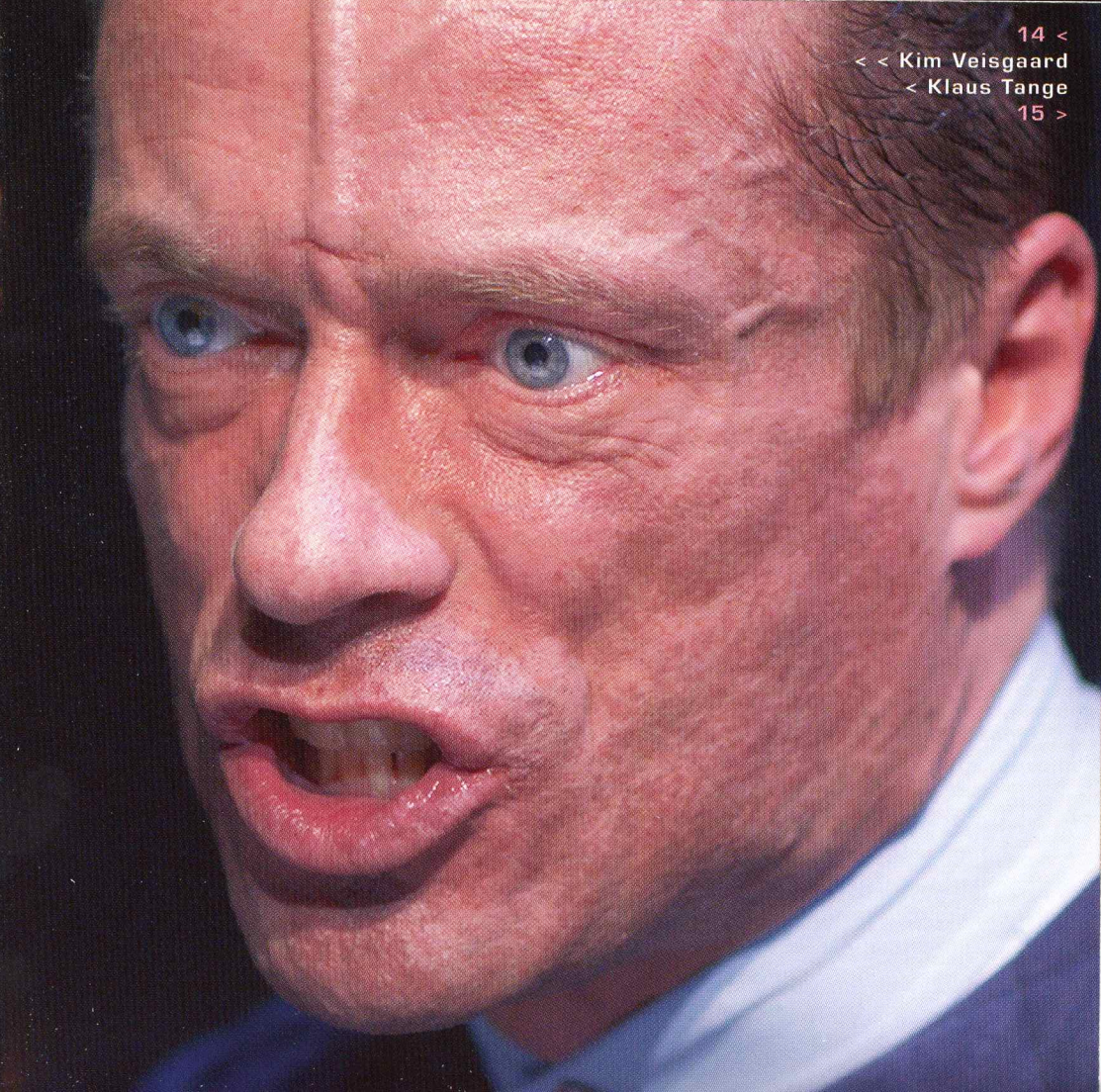
Nordic Rentals A/S
www.nordic.dk

Spar Nord Bank
www.sparnord.dk

Svend Andresen A/S
www.svendandresen.dk

Søren Jensen,
Rådgivende Ingeniørfirma
www.sj.dk

Århus Stiftstidende
www.stiften.dk

Der var engang en mand, som ikke så ud ligesom andre mænd. Han var omkring tre meter høj. Og han bestod udelukkende af lyserøde dunpuder: hans arme var puder, og hans ben var puder, og hans krop var en pude; hans fingre var bittesmå puder, om det så var hans hoved, så var det en pude, en stor rund pude. Hans hoved var en cirkelrund pude. Og i hovedet havde han to knap-øjne og en stor smilende mund, som altid smilede, så man altid kunne se hans tænder, som også var puder. Små hvide puder. Pudemanden var nødt til at se sådan ud, han var nødt til at se blød og tryk ud, på grund af sit arbejde, for hans arbejde var meget sørgeligt og meget vanskeligt.

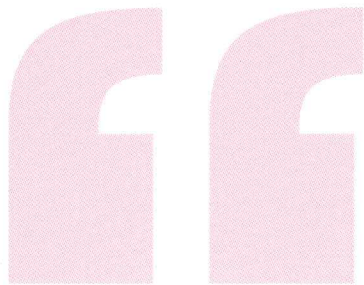
Hver gang en mand eller en dame var meget meget ked af det, fordi de havde haft et trist og hårdt liv, og de bare ønskede at komme ud af det hele, når de ønskede at tage deres liv og slippe af med smerten, så, lige som de skulle til at gøre det, med barberkniv eller kugle eller gas, eller ... Ja, om de foretrak den ene eller den anden selvmordsmetode, - "foretrak" er muligvis det forkerte ord her, men, i hvert fald, netop som de skulle til at gøre det, kom Pudemanden og besøgte dem og sad hos dem og holdt blidt om dem, og så sagde han: "vent lige et øjeblik." Og på forunderlig vis gik tiden langsomt, og mens tiden gik langsomt, gik Pudemanden tilbage i tiden til dengang den mand eller den dame bare var en lille dreng eller en

Du har ret.
Alle børn får nogle
forfærdelige liv.
Man kan lige så godt spare
dem for besværet.

Michal

lille pige, dengang det forfærdelige liv de skulle få endnu ikke var rigtig begyndt, og Pudemandens arbejde var meget meget sørgeligt, for Pudemandens arbejde var at få det barn til at dræbe sig selv, og derved slippe for de smertefulde år, der under alle omstændigheder ville ende samme sted for dem: foran en gasovn, foran en geværmunding, foran en sø. "Men jeg har aldrig hørt om små børn, der dræber sig selv," vil du måske sige. Jo, forstår du, Pudemanden foreslog altid, at de gjorde det, så det så ud som en tragisk ulykke.

Han viste dem et glas med piller, der lignede bolsjer, han viste dem det sted på flo- den, hvor isen var for tynd; han viste dem de parkerede biler, som det var dødens farligt at smutte ud imellem; han viste dem plasticposen uden åndehuller og præcis, hvordan den skulle trækkes over hovedet. For mødre og fædre vil altid komme nemmere over at miste en femårig ved en tragisk ulykke end over, at en femårig, der har indset hvor ussel livet er, og gjort noget for at undgå det. Nu var det ikke alle børn, der fulgte med Pudemanden. Der var en lille pige, et glad lille pus, der simpelthen ikke troede på Pudemanden, når han fortalte hende, at livet var rædselsfuldt, og at hendes liv også ville blive det, og hun sendte ham væk, og han gik grædende sin vej, græd store salte tårer, som dannede sådan nogle store pytter, og næste aften blev der igen banket på døren til hendes værelse, og hun sagde: "Gå din vej, Pudemand, jeg har jo sagt at jeg er lykkelig. Jeg har altid været lykkelig, og jeg vil altid være

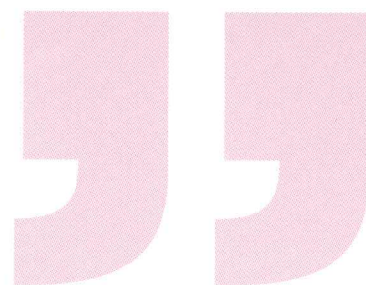
Hvis de kom til mig i dette øjeblik og sagde: "Vi har tænkt os at brænde to ud af tre af jer, dig, din bror eller dine historier", så ville jeg lade dem brænde dig først, jeg ville lade dem brænde mig som nummer to, og jeg ville lade mine historier blive reddet.

Katurian

lykkelig." Men det var ikke Pudemanden. Det var en anden mand, og hendes mor var ikke hjemme, og den her mand kom og besøgte hende hver gang hendes mor ikke var hjemme, og hun blev snart meget, meget ked af det, og da hun sad foran gasovnen, da hun var én og tyve, sagde hun til Pudemanden: "Hvorfor prøvede du ikke at overtale mig?" Og Pudemanden sagde: "Jeg prøvede at overtale dig, men du var simpelthen for lykkelig." Og mens hun lukkede helt op for gassen, sagde hun: "Men jeg har aldrig været lykkelig." (...)

Jo, altså, når Pudemanden var dygtig til sit arbejde, fik et lille barn en skrækkelig død. Og når Pudemanden ikke var dygtig, fik et lille barn et skrækkeligt liv, blev voksen og fik et skrækkeligt liv og døde så en skrækkelig død. Så Pudemanden, selv om han var stor, og selv om han var dunet, så gik han rundt og græd hele dagen lang, der lå pytter alle steder hjemme hos ham, og derfor besluttede han at gøre et sidste stykke arbejde og så ikke mere. Så gik han ned til det sted ved den smukke å, som han huskede fra før i tiden, og han havde en lille dunk benzin med, og der stod en gammel grædepil, og han gik hen under den og satte sig ned, og han ventede dér et stykke tid, og der lå alt muligt legetøj under træet, der stod en lille cirkusvogn i nærheden, og Pudemanden hørte døren gå op og små trin komme ud, og han hørte en drengestemme, der sagde: "Jeg går ud og leger, mor," og moderen sagde: "Kom

Bare, du véd, at alle de ting jeg gjorde ved alle de børn, dem har jeg fra historier, som du har skrevet og læst højt for mig. *Michal*

nu i ordentlig tid hjem til aftensmad, skat!" "Det skal jeg nok, mor." Og Pudemanden hørte de små trin komme nærmere, og den gamle grædepils grene delte sig, og det var slet ikke nogen lille dreng, det var en lille Pudedreng. Og Pudedrengen sagde "hej!" til Pudemanden, og Pudemanden sagde "hej!" til Pudedrengen, og de to legede med legetøjet et stykke tid. Pudemanden fortalte ham alt om sit triste arbejde og de døde børn og alt sådan noget, og den lille Pudedreng forstod det straks, for han var sådan en glad lille fyr, og det eneste han ønskede var at kunne hjælpe andre, og han tømte benzindunken ud over sig selv, og hans smilende mund smilede stadig, og Pudemanden sagde, gennem sine store, salte tårer: "Tak," til Pudedrengen, og Pudedrengen sagde: "Det var så lidt. Vil du sige til min mor at jeg ikke skal have aftensmad i aften?" Og Pudemanden sagde: "Det skal jeg nok," og løj, og Pudedrengen strøg en tændstik, og Pudemanden sad og så ham brænde, og mens Pudemanden stille begyndte at forsvinde, var det sidste han så Pudedrengens lykkeligt smilende mund, der langsomt smeltede væk og forsvandt. Det var det sidste, han så. Det sidste han hørte, var noget, han aldrig havde forestillet sig. Det sidste han hørte, var skrigene fra hundredtusinder af børn, han havde hjulpet med at begå selvmord, som vendte tilbage til livet for at fortsætte de kolde, elendige liv de måtte leve, fordi han ikke havde været der til at forhindre dem i det, helt frem til skrigene, når de tog deres liv, hvilket denne gang selvfølgelig ville ske helt alene...

Martin McDonagh

20 <
Dorthe Hansen Carlsen >
Kaspartin Lønnberg > >
Uffe Kristensen > > >
21 >

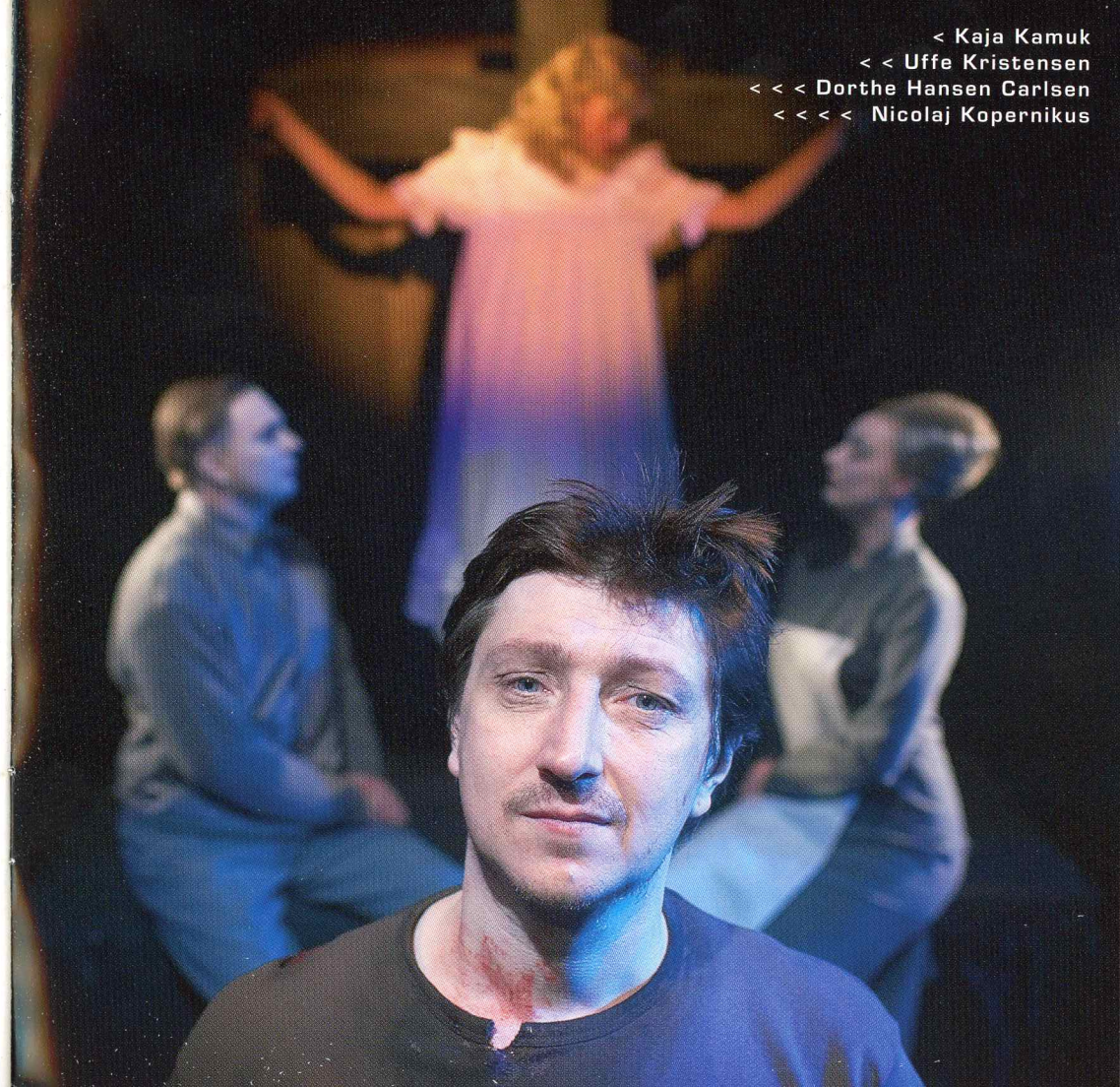
Martin McDonagh er født i 1971 i London af irske forældre. Blandt hans stykker er *The Beauty Queen of Leenane* (1996), som er første del i *Connemara-trilogien*. Den består i øvrigt af *A Skull in Connemara* (1997) og *The Lonesome West* (1997). *The Pillowman* (2003) (*Pudemanden*) er hans seneste stykke.

Flere af Martin McDonaghs stykker har onde og grusomme elementer i sig. De afspejler et kynisk og brutalt verdensbillede, en verden hvis betydninger og værdier er blevet rystet og har resulteret i en kulturel forvirring. I denne forvirring, skævvridning ser forfatteren både det komiske og det skræmmende. Martin McDonagh har skabt en særlig form for sort komedie, som afslører skrækkens og humorens fælles afsæt. Men trods hans oplevelse af verden som splittet, så præsenterer hans stykker sig ikke som fragmenterede skuespil, men som velkonstruerede fortællinger. De desperate stumper og stykker er sat sammen til et velkomponeret hele, der integrerer både spænding og melodrama, humor og tragik.

Martin McDonagh har bl.a. været husdramatiker på The Royal National Theatre i London og har modtaget mange priser, bl.a. Evening Standard Award som den mest lovende dramatiker og fire Tony Awards for *The Beauty Queen of Leenane*, da den blev spillet på Broadway. Martin McDonagh bor i London.

Kilde: Fintan O'Toole: Dramatikeren Martin McDonagh 2003

< Kaja Kamuk
< < Uffe Kristensen
< < < Dorthe Hansen Carlsen
< < < < Nicolaj Kopernikus

0405 | AARHUS TEATER

PUDEMANDEN

[THE PILLOWMAN]

EN KAFKASK KRIMIGÅDE AF MARTIN MCDONAGH
- TEATRETS QUENTIN TARANTINO.

MED BL.A. **NICOLAJ KOPERNIKUS, KLAUS TANGE,**
HENRIK NOÉL OLESEN OG KIM VEISGAARD
DANMARKSPREMIERE 21. JANUAR
PÅ AARHUS TEATER STUDIO.

BILLETTER 130 KR.
UNGE UNDER 18 ÅR OG STUDERENDE 1/2 PRIS

VISSE HENSYN (GREGERSEN SAGAEN) STORE SCENE 18.02.-19.03.05

CABARET ÅRETS MUSICAL STORE SCENE 29.04-11.06.05

PERSONKREDS 3 AF LARS NORÉN STUDIO · SCALA · STIKLINGEN 04.05-04.06.05

BILLETSALG **7021 3021** · BILLETNET **7015 6565** · www.aarhusteater.dk